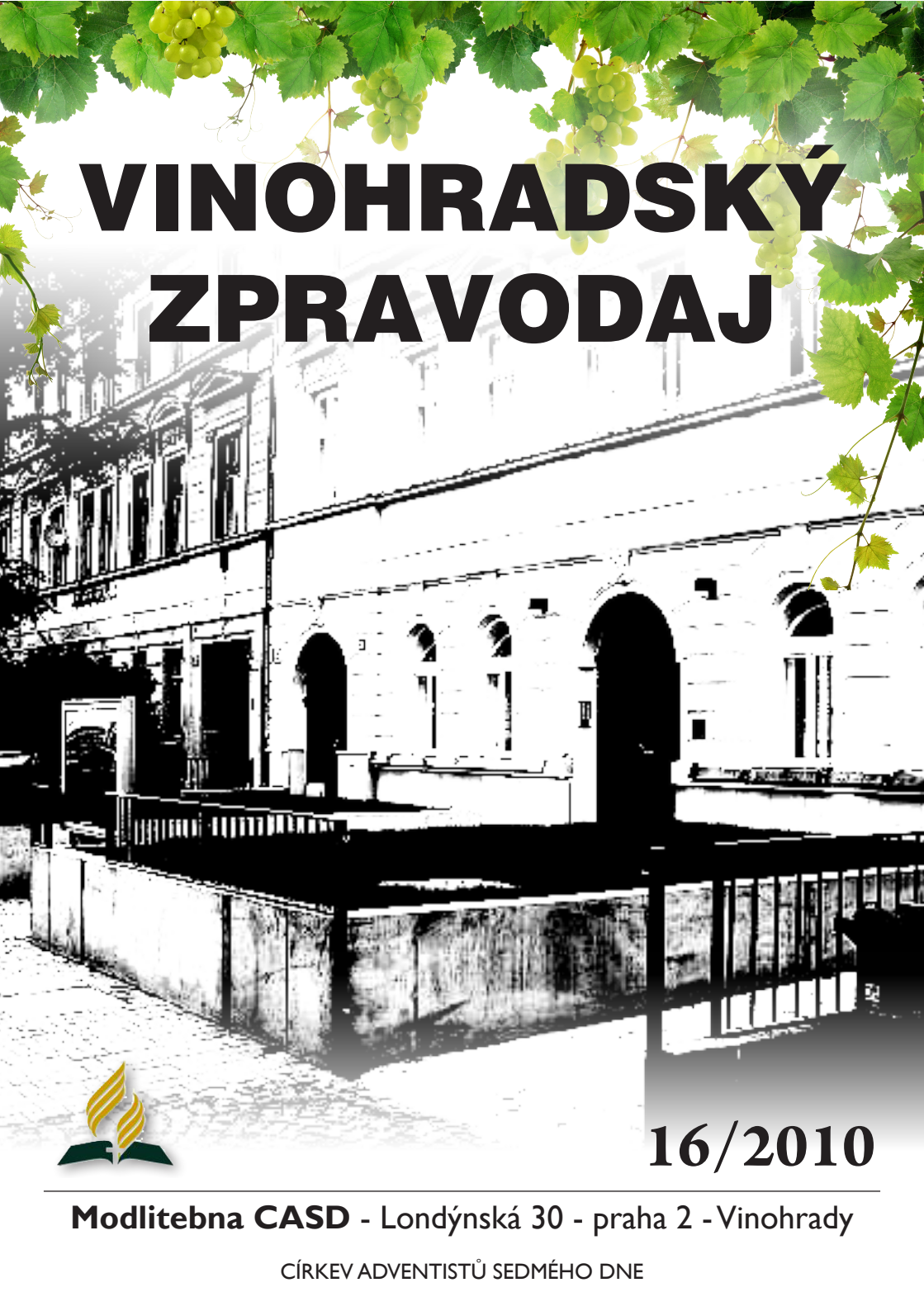

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

16/2010

Modlitebna CASD - Londýnská 30 - praha 2 - Vinohrady

CÍRKEV ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

17. DUBNA 2010

9.30 - 10.30

Sobotní škola

Společná píseň a modlitba
Sobotní škola v malých skupinách
Sbírka pro misijní projekty CASD
Společná píseň a modlitba

10.30 - 10.40

Přestávka

10.40 - 11.50

Bohoslužba s kázáním

Uvádí Králová J.
Společná píseň č. 240
Sborová oznámení
Společná píseň č. 189
Přímluvná modlitba / Jonczyová V.
Přání k narozeninám br. Růžičky
Píseň pěveckého sboru: G. Verdi: Sbor Židů z opery Nabucco
Čtení z Bible – Job 2, 1-10 / Turóciová
Modlitba před kázáním / Fuksová M.

Kázání – Jonczy R.
„Moc oběti proti moci zisku“

Hudební ztišení / Vlach Š.
Sbírka pro sbor
Společná píseň č. 200
Modlitba / Jonczy R.
Společná píseň č. 280

11.50 Členské shromáždění - Volby do sborové samosprávy

14.00 Odpolední shromáždění s kázáním R. Hampachera

15.30 Modlitební setkání v SC

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám poslouží kázáním Božího slova náš kazatel Radek Jonczy, odpoledne od 14,00 hodin bratr Hampacher.
2. Prosíme členy Vinohradského sboru, aby po skončení bohoslužby neodcházeli. Dnešní sobotou začínají volby do sborové samosprávy. Po pětiminutové přestávce proběhne krátké členské shromáždění s volbou přípravného výboru. Příští sobotu v poledne pak na členském shromáždění budeme volit výbor jmenovací.
3. Zkouška sborového zpěvu začne dnes ihned po skončení členského shromáždění.
4. V programu na příští sobotu dochází ke změnám. Místo plánované společné sobotní školy proběhne sobotní škola ve třídách a kázáním Božího slova nám poslouží bratr Vitěslav Vurst.
5. Příští sobotu odpoledne se v prostorách SC uskuteční schůzka KD2.
6. V úterý 20. dubna od 19:00 proběhne ve SC první ze dvou přednášek na téma „Ke kořenům demokracie v Čechách“. Přednášet bude profesor teologické etiky Prof. Jakub Trojan. Zajímavé a aktuální téma je vhodnou příležitostí k účasti a k pozvání přátel a známých. Předem vám děkujeme za spolupráci.

PADL, PADL BABYLON

MILOSLAV ŽALUD

Tento týden Praha zažila a zažívá mimořádně bohaté dny. Nastolená politická i náboženská témata nás přivádějí k přemýšlení o směřování světa a naší země na pozadí informací, které nám poskytuje prorocké slovo. Ze všech uvažování o headlineových tématech jsem dnes zvolil to, které vyjadřuje nadpis mého kázání: Padl, padl Babylon.

Čtème: Zj 14,8

Tento verš patří do souboru textů, kterými jako adventisté definujeme své poslání. Uvažovat nad skutečností, kterou vyjadřují slova Padl, padl Babylon, nelze proto jen v kontextu pražských událostí tohoto týdne, ale zároveň v souvislostech naší úlohy mezi lidmi.

Ve skutečnosti jméno Babylon je v Bibli a zvláště ve Zjevení několikanásobný koncept. Označuje ideu, její dvě konkrétní historické realizace, je kryptooznačením jiné konkrétní historické mocnosti a je označením všech ostatních historických realizací myšlenky Babylona včetně eschatologického. Pojmenování Babylon dnes budeme poznávat jako dvě skutečnosti: Jako ideu a jako její realizaci.

1. Co je Babylon

a) Babylon jako lidská představa o ideální společnosti

Idea dokonalé společnosti se v dějinách rodila postupně.

aa) První pokus formulovat ji, se nazývá Babel (Gn 11,1-9; Babel hebr., Babylon řecky) Nedlouho po potopě lidé odmítli naplnit Boží vůli a rozptýlit se po zemi (9,1). Sdružili se a vytvořili společnost, která usilovala nabídnout méně náročný život, než je život v Božím projektu opanování země. Chtěla také vytvořit něco, co zasáhne do nebe, odkud přišla potopa (v.11), a zajistí bezpečný život. Materializací těchto ambicí byla stavba města a věže.

Projekt skončil neúspěšně. Přesto je to začátek ideje dokonalé společnosti, kterou soustavně kultivovali lidé lidí - různí politikové, generálové, filozofové a náboženští vůdci.

ab) V lidských dějinách pak představa o příkladné společnosti získávala dokonalejší tvar. Příběh Babylonu Nebúkadnezarovy říše, přináší už plně rozvinutou ideu takovéto společnosti a tento Babylon je nade vše pochybnost myšlenkovým pozadím Babylonu ze Zjevení. Nyní tedy hovořme o městě z přelomu sedmého a šestého stol. př. Kr.

SZ charakterizuje Babylon takto: Vykazuje prosperitu a bezpečí, které se jeví jako velké dobrodíní pro jeho obyvatele. Tato skutečnost je patrná z přirovnání jeho krále ke stromu, který měl nádherné listy a mnoho plodů, na němž byla potrava pro všechny, pod nímž bydlela polní zvěř a v jehož větvích přebývali nebeští ptáci. (Dn 4,18) Babylon dává, ale také bere. Ve skutečnosti je totalitní mocností, která porobuje národy a vykořisťuje své obyvatele, a která utlačuje Boží lid. (Dn 5,18.19; Iz 14,4-6) Za vším stojí pýcha (v.11; Dn 4,27; 5,20) a vzpoura proti Bohu (v.24; Iz 14,13.14), Chování Babylona nakonec přivolalo soud (Dn 5,22-28), jako tomu bylo při věži z šiněarské pláně. Pro Izajáše neviditelným králem Babylona je Lucifer. (Iz 14,12-14; cf. Lk 4,6)

Zvláště kniha Daniel obohacuje biblický koncept Babylona. Prezентuje ideu Babylona jako vzpouru proti Bohu a nepřátelství vůči všemu, co k Bohu patří. Zlatá socha na poli Dúra je odmítnutí Boží ideální společnosti, která podle Nebúkadnezarova snu přijde ze shora. Tak tu proti sobě stojí dvě koncepce dějin, království ze shora a království ze zhora. První idea má již definitivně jméno Babylon a druhá (zatím nesměle) jméno Jeruzalém.

ac) Idea Babylona je přitažlivá. Přitažlivá jednak proto, že nabízí bezpečí, prosperitu, zdraví, spravedlnost, nového člověka; je však lidským úsilím bez skutečného uctívání Boha nabídnout ty hodnoty, které může poskytnout jen projekt Jeruzalém - čtete o tom v knize Zjevení. Vše z toho v porušené a krátkodeché podobě nabízí projekt Babylon. Obě vize přitom chtějí realizovat „ návrat do ráje“, „ ráj na zemi“. Babylon je však padělek.

Idea Babylona je přitažlivá také proto, že do dnes politici a ideologové stále vylepšují nabídku této ideální společnosti. Neustále nabízejí své lákavé modré, oranžové, zelené, rudé a hnědé bonusy pro Evropu či svět. A v této propagandě neustále křísí projekt kolosu na hlíněných nohách. A lidé se stále nechávají opít tímto vínem Babylona. (Zj 14,8;17,2.4;18,23)

b) Babylon jako uskutečňování ideje ideální společnosti

Babylon v Bibli není jenom idea, koncept či vize lepšího světa, ale také jeho realizace.

ba) První pokusy o uskutečnění prosperujícího a bezpečného společenství v dějinách jsme již zmínili: Babel a Nebúkadnezarův Babylon.

Jan se ve Zjevení vyjadřuje k představě Babylona ještě šířeji. Kromě jiného říká, že ona idea má své uskutečňovatele, realizátory, developery, které nazývá šelmami. Ta první šelma ze třinácté kapitoly svým popisem naznačuje, že pokračuje v linii nejenom Danielova lva, který představuje Nabúkadnezarův Babylon, ale také v linii dalších Danielových šelem: medvěda a levharta - Persie se úvodní mědskou fází a Alexandrový říše a helénistických království. Jan ji neidentifikuje - jednak proto, že ctí Danielův postup, jednak proto, že v Janově době nebylo třeba připomínat, kdo je v jejich době nositelem ideje Babylona (tady jen připomenou, že jak židé, tak křesťané Janovy doby nazývali Řím jménem Babylon; viz 1Pt 5,13) a jednak proto, že má tato šelma křesťanům sloužit jako příklad pro každého dalšího realizátora myšlenky Babylona v budoucnosti. Její sedmihlavost ukazuje, že slouží jako symbolické vyjádření neohrazeného počtu říší a království realizujících ideální společnost, království ze zdola.

bb) Z naší perspektivy víme, že v našem prostoru jich bylo v dějinách víc: Byzanc, Francké království, Svatá říše římská, Osmanská říše, Francouzské císařství, Sovětský svaz, Třetí říše, abychom uvedli příklady z naší Evropy. Žádná z těchto říší ve skutečnosti nezrealizovala ideální společnost. Vždy to bylo nedokonalé a na úkor nějaké vrstvy, národa, náboženství, ideologie či skupiny - a vždy v neprospěch věrného Božího lidu. Za těmito uskutečňovateli často tekly potoky či řeky krve.

Dříve než pohovoříme o tom, kdo může být Babylonem naší a ryze eschatologické doby, věnujme se další velké myšlence

2. Co je pád Babylona

Janův text říká padl, padl veliký Babylon. To znamená, že děj bychom nejdříve měli hledat v době před Patmosem. Pád Babylona chápeme jako netolerovatelné odpadnutí od Božích standardů spravedlnosti a propadnutí Božímu soudu.

a) Před Patmosem

aa) Všechny starověké realizace ideální společnosti padly - to je dějinný fakt. Všechna impéria z počátku mohla poskytnout i obdivuhodně spravedlivé rysy své působnosti, ale během času padla v nelidskou a totalitní moc. V Ježíšově době se už jasně prokázalo, že žádná říše, žádné království, žádná demokracie či žádná jiná societa neumí uskutečnit své ideály a trvale je zajistit. A co je horší - velmi často tyto ideály nebyly ani spravedlivé, ani dobré. V soudu dějin byly tyto pokusy vždy nalezeny „lehkými“; a ten soud nevyslovoval jen Bůh, ale i účastníci těchto skvělých projektů. Jak často vítali obyvatelé novou mocnost jako zachránce. Stačil nějaký čas a lidé změnili názor. „Po sametové revoluci vždy přichází nesametové rozčarování.“ A k tomu přistupuje i ta skutečnost, že naprostá většina světových mocenských uskupení, a samozřejmě můžeme dodat i lokálních mocností, pronásledovala Boží lid - od Novobabylónské říše po císařský Řím. Každá z nich vyžadovala v určité chvíli absolutní podřízenost - pod hrozbou nejtvrdších trestů. Vyžadovala určité gesto poddanosti.

Ano, říše a s nimi i menší mocenská uskupení prezentovaly v dějinách do Patmosu rub svého působení, který dosvědčoval jejich pád. Nejenom nad Babylonem právem znělo „mene, mene, tekeli, úparsin“, také nad starým Bábelem, nad pozdější Persií a Řeckem a helénistickými královstvími, máme-li zůstat na půdě Starého zákona.

ab) A nyní to nejdůležitější z pozadí Janova tvrzení Padl, padl Babylon. Při prvním Kristově příchodu padl satan - inspirátor všech dějinných realizací konceptu ideální společnosti, kníže tohoto světa a představitel království ze zdola - skutečný král Babylona.

Ohnivý drak ze Zj 12 je identifikován jako ďábel a satan (v.9). Po Ježíšově nanebevzetí je svržen s nebe a vlády se ujmá Boží Mesiáš (v.10). Proč je svržen samozvaný zástupce lidí z nebe a ztrácí svůj královský mandát?

Protože se ukázalo jaký skutečně je: On byl vrah od počátku a nestál v pravdě. Když mluví, nemůže jinak, než lhát. (Jan 8,44) Jeho pravou tvář odhalilo vtělení a zvláště Golgota. Je to krutý vrah nejvzácnější bytosti ve vesmíru. Překročil mez, která otevřela oči nebeských svědků a jeho soud mohl začít. Abychom to pochopili i my, Ježíš nám poslal Přímluvce, abychom poznali, a nejen my, v čem je hřích, spravedlnost a soud; hřích je v tom, že nevěří v Ježíše; spravedlnost, že Ježíš odešel k Bohu, který jej přijal; soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen. (Jn 16,8-11) Janovo evangelium má ještě další případné vyjádření: Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě. (12,31.32) Pád Babylona je nejdříve pád jeho skutečného představitele a jeho soud. To je významné povzbuzení z poselství velikonoc a letnic. Vstoupili jsme do závěrečné fáze, kdy království ze shora v Ježíši sestoupilo od Boha, odhalilo vzdorokrále, vystavilo ho soudu a soudí ještě zbylé dějinné pokusy o realizaci království ze zdola.

b) Na Patmosu - Církev očekávala brzký konec říše Římské.

Toto přesvědčení bylo vyjádřením víry, že jejich současný Babylon padl a čeká na soud. Ano, církev očekávala brzký konec Říma a zároveň světa. Poslední velké znamení pro ni bylo zničení Jeruzaléma. Zdálo se jim, že Daniel hovořil o blízkém potrestání pustošitele Jeruzaléma (Dn 9,26.27) a Ježíš zase o čase menším než jedna generace do jeho návratu (Mt 24,34). Čtěte Nový zákon a tuto víru tam spatříte.

A Jan ještě před Patmošem vidí, že Řím znovu rozkvétá! Překonal hlubokou politickou krizi po smrti Nerona a Flaviovi ho vedou k prosperitě. „Smrtelná rána je uzdravena.“ Jan, poslední žijící apoštol, prožil frustraci z nenaplněného očekávání jako přehořkou zkušenost. (Zj 10,10) Ježíš však v této situaci jeho a s ním celou církev znovu posílá do světa a to s trojandělským poselstvím, v němž je i ujištění, že Babylon opravdu propadl soudu. (14,8;10,10.11)

Církev se od té doby učí žít v napětí očekávání příchodu Ježíše Krista ve slávě nebeského království při pohledu na úspěšně rozvíjející se lidskou společnost a na nově, stále nadějnější lidské pokusy o ideální společnost. Toto napětí v době mezi soudem Golgoty a soudem velkého dne Božího hněvu je zkušeností, které se nelze vyhnout.

c) Po Patmosu - pád a potrestání při druhém Kristově příchodu

ca) V této době je obtížné něco říci o budoucnosti. Nemůžeme nevidět, že ve světě se přec jenom postupně prosazují zásady demokracie a práva jednotlivce. Státníci velmocí mají dobrou vůli vytvářet podmínky pro mír. Zdá se, že životní úroveň roste.

Na druhé straně Zj 13 mluví o násilí na věřících, mluví o ekonomických sankcích, o zajetí a dokonce o smrti. Je to reálné? Nebylo by lepší říci, že tato proroctví zřejmě vyjdou naprázdno?

cb) Když se díváme na líc skutečnosti, pak snad ano. Vnímejme také její rub. Copak svět nemá své šeredné vážné problémy? Až kam se dá šroubovat prosperita prvního světa? Co když se dají na pochod národy východu a jihu, protože je jejich země neuživí? Co s tím, že oni nesmírně rostou do počtu, zatímco první svět vymírá na nedostatek dětí? Co kořistnické chování k surovinovým zdrojům? Co s odpady? Co s pandemiemi? Co s terorizmem? Co s krizemi světových financí? Co udělá s ostatními národy státní bankrot jednoho z nich? Má současná solidarita evropských států nějaké hranice? Co udělají silné státy v době skutečné krize? Zůstanou jim dobrá předsevzetí z pokojných dnů?

Ještě není čas, abychom zahodili stará proroctví. Babylon zůstává do konce času Babylonem a šelma šelmou. I když se to na povrchu nezdá, uvnitř rozhodně ano.

cc) Nyní je čas, abychom se zabývali eschatologickým Babylonem.

Dosavadní realizace projektu ideální společnosti byly z naprosté většiny založeny na vnucování takové představy hrubou silou. Silnější království si podmanilo slabší. Zdá se, že v závěru lidských dějin se však bude jednat o

všeobecnou dohodu států o společném postupu (Zj 17,12.13). Zdá se, že společenství států dobrovolně odevzdá svoji moc skutečně nadějnému realizátorovi lidských snů. Takže eschatologickou šelmu tvoří deset rohů, to jsou menší mocenské útvary, které zformovaly zájmovou unii, a smilná žena v purpuru a šarlatu, což je „veliké město (míněn hlavní nositel ideje Babylon - v. 5)“ (v. 18), tedy supervelmoc - predátor na vrcholu potravní pyramidy, nicméně slibný realizátor prosperující a bezpečné budoucnosti.

Kdo je eschatologický Babylon? Snad vzkríšená říše Římská, nebo obnovená Svatá říše římská, nebo společenství kolem USA, nebo ještě něco jiného? Věřící už několikrát udělali chybu, že se zaměřili na svoji představu naplnění proroctví a nevěnovali dostatečnou pozornost přítomné situaci. Buďme opatrní. Jan nás také upozorňuje pomocí obrazu falešného proroka, že k propagátorům ideje Babylona se připojí a bude hrát aktivní roli křesťanské duchovenstvo; někteří adventisté dnes hovoří obdobně o demokratických státech, jako např. USA, které zradí svůj beráncův charakter. Opatrnosti nezbývá i zde při identifikaci falešného proroka.

cd) Jednání eschatologického Babylona, které vede k osudovému pádu, je ve Zjevení vyličen od 13. kap. Je to totalitní násilí, nucení ke „klanění se soše šelmy“, vyžadování znamení podřízenosti - „cejchu šelmy“ a to vše pod ekonomickými sankcemi či hrozbou smrti. (Pozor na naše představy! Nefixujeme se jen na tzv. „nedělní zákony“ a „utíkání před pronásledováním“; dejme prostor i uvažování - Co to znamená, podlehnout ideji Babylona (ve stylu života) a ztratit ochotu vystoupit z jeho ekonomických okovů. Atď.)

Soud nad Babylonom je vyličen od 16. do 19. kap. Upozorňují, že podle Zj 18 Babylon, tedy zároveň ona žena, je především politicko-ekonomickým uskupením, nikoliv kterákoli církev, protože nad jeho zánikem bědují političtí představitelé (v. 9.10), obchodníci (v. 11-17) a dopravci (v. 17-19). To neznamená, že se do projektu Babylon nezapojili křesťané. Vzpomeňte na falešného proroka a na ty, kteří odstoupili od projektu Jeruzalém!

Dále, protože Babylon utlačoval ty, kteří zasvětili svůj život Kristu a Božímu království, ti se radují ze soudu nad Babylonom. (18,20) Je slyšet volání: „Halelujah! Spasení, sláva i moc patří Bohu našemu, protože pravé a spravedlivé jsou jeho soudy! Vždyť odsoudil tu velikou nevěstku, která přivedla zemi do záhuby svým smilstvím, spravedlivě ji potrestal za krev svých služebníků, která lpí na jejich rukou.“ (19,1.2.)

Podle Zjevení soud znamená konečný zánik Babylona, který bude způsoben tím, že lidé v posledních ranách prohlédnou, odvrátí se od Babylona a smetou své ideologické vůdce, a že političtí partneři se obrátí proti světovému lidu a vzájemně si připraví zánik. (Zj 16,16.19;17,16;18,8)

ce) Pád Babylona je zcela unikátní dějinná chvíle, kdy satan a jeho společníci odhalí pravou povahu a jednou pro vždy poskytnou důkaz, že lidstvo bez Boha není schopno vyřešit svoje problémy. Je to také chvíle, kdy zazáří charaktery těch, kteří se přimklí k Bohu, jeho králi Ježíšovi a projektu Jeruzalém. Babylon má v sobě zabudovaný krach, jak napovídá obraz kolosu na hliněných nohou. Lidstvo bez Boha není schopno vyřešit svoje problémy. Babylon má v sobě destruktivní geny sobectví, pýchy, naivity, klamání, touhou po moci, chamtivosti... Jedině Bůh má účinný lék. Přimkněme se k Ježíši a Božímu království!

3. Co s Babylonom a jeho pádem dnes

Tato otázka má jak osobní, tak církevní rovinu.

a) Jak se má církev chovat k Babylonu

Jak pomáhat společnosti lidí a přitom se nestát budovateli Babylona? Jak milovat svět a nebýt ze světa? Jak podporovat vše pozitivní, co je na světě, a zároveň se nezastávat neduživého systému a neutvrzovat ho? Nepléduji ve prospěch absolutně dokonalého nebabylonského jednání církve, to by byl vzdušný zámek. Pléduji pro moudrou angažovanost církve v záležitostech světa.

První a zásadní poslání církve je prezentovat Boží lásku k člověku a to, že Boží království je otevřené pro každého.

Láska k bližnímu nás zas vede k tomu, že se zaměříme na jednotlivé lidi, na jejich základní potřeby. Budeme jim ulehčovat v bídě a nemoci, v neštěstí a při přírodních katastrofách. Budeme jim nabízet pomoc při řešení jejich legitimních potřeb. Podpoříme je v uskutečňování zodpovědného života. Zdá se, že toto je mluva, které je současný člověk ochoten naslouchat. ADRA, ...

Teprve pak bychom měli, a to velmi prozíravě, bdít nad principy práva a spravedlnosti ve společnosti.

Církev by totiž měla vždy mít na paměti, že vliv a moc omamují a nakonec korumpují. Ostatně i podle Krista ani v království nebeském se také nemáme snažit „vymítit plevel“; mohlo by se poškodit mnoho dobrého.

b) Co znamená vyjít z Babylona (Zj 18,4) pro nás osobně

Se stejnou myšlenkou, ale v obráceném gardu, se setkáváme na mnohých místech evangelia. Na př.: Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost ...

Hleďte nejprve Boží království : Ptejme se poctivě: K čemu směřuje náš život? Čeho jsme se ochotni vzdát pro Ježíše. Není v nás utajena šibalská životní filosofie - tady dobře a na věčnosti také? Žijeme zásadami nebeského království, jak je nás učil Ježíš? Odpovíme si.

A jeho spravedlnost: Církev nesmí ředit evangelium - nabízet křesťanství, které je bez oběti. Zbavovat se Ježíšovské náročnosti, abychom neodradili lidi od vstupu do církve, je cesta do pekel. To je klam „široké cesty“. To je „zbavování soli její slaností“. Na druhé straně faleš pseudonáročnosti, to je rovněž nápoj, který omamuje! Věrnost Písmu je štít proti lživangeliu z levé i pravé strany.

Vezměme tuto povelikonoční dobu, jako příležitost, abychom se utvrdili v Božím království a jeho spravedlnosti. Pohledme znovu na vyvýšeného Ježíše, a to dvakrát - nejdříve na kříž, pak na pravici Boží. V tom je naše naděje. Dnes se můžeme rozhodnout, že po vyjití z Babylona začneme budovat pobořený Jeruzalém, máme-li použít symboliku návratu zajatců z Babylona v 6. stol. př. Kr. Možná, že u vás není pobořen či poškozen, ale je-li, rozhodněme se pro jeho obnovu. Obnovme a oživme náš vztah k jeho představiteli - Ježíši. Ať je tento vztah v dalším čase před námi stále opravdovější.

Pak budeme moci lidem

c) Nabízet pochopitelnou a přitažlivou formou projekt Jeruzalém

Zaznamenali jste, že první andělské poselství je vysloveno mocným hlasem, zatímco druhé jen vysloveno (doslova řka). Naši hlavní starosti je šířit evangelium a zvát k uctívání Stvořitele. Kritika Babylona nikdy nemá být naší dominantní starostí. Jednoduché volal, říkal, naznačuje uměřenost ve zvěstování skutečnosti o Babylonu. Pokud je církev zaměřena na šelmy a ne na Beránka, je to špatné; jestliže se církev orientuje na Babylon a ne na Jeruzalém, pochopila málo evangelium. Nad vším se musí tyčit Ježíš.

Lidé potřebují důkaz, že křesťanství není jen další opiát. Idea projektu Jeruzalém bez evidence, bez toho, že to skutečně funguje, je další nesmysl. Ježíš takový důkaz přinesl. Moje všední dny před zraky ostatních jsou také důležité. Můj život proměněný Kristovým evangeliem - to může u lidí nespokojených s Babylonem zavážit. Nikoli život podivinský, ale přitažlivý a při tom zodpovědný vůči jeho lásce.

Závěr: Naše naděje není v pádu Babylona, ale v Tom, který stojí za skutečností království ze shora.

zve na konferenci na téma

Liturgie sobotní bohoslužby

Co nám chybí v adventistické sobotní bohoslužbě?
Proč ji často prožíváme pouze povrchně?
Co se nám nelíbí na naší bohoslužbě? ...

Miroslav Kysílko, BTh.

Jiří Lukeš, Th.D.

Mgr. **Ivo Hrachovec**

PhDr. **Jiří Bauer**

Aleš Zástěra, BTh.

Jan Libotovský

Mgr. et Mgr. **Marek Harastěj**

Mgr. **Luděk Svrček**

**mladí lidé a studenti
ze sborů Česko-Slovenské unie CASD**

24. dubna 2010 v 10:00 hodin (předpokládaný konec v 17:00)

Sál Břetislava Bakaly, Žerotínovo náměstí 6, Brno
občerstvení v průběhu polední přestávky zajištěno

vstup volný (možnost podílet se na nákladech akce formou dobrovolné sbírky)
více informací e-mail tscasd@tscasd.cz a tel. 327 321 238 nebo 775 789 009

*Služba žen v Českém sdružení Církve adventistů s.d.
srdečně zve na setkání žen*

B E T A N I E P R A H A 2 0 1 0

ve Společenském centru Za Brumlovkou 4, Praha 4

v sobotu 24. dubna 2010

od 9:30 hod. a od 14 hod.

hlavní téma:

Prevence tělesné, duševní a duchovní únavy

dopoledne: sobotní škola

kázání (P. Šustková)

prezentace dobrovolnického centra Lékořice a projektu Betanie

z témat odpoledních workshopů:

Umění (ne)stárnout

Pohyb a hormony štěstí

Prevence násilí

workshopy povedou a na dotazy budou odpovídat

MUDr. M. Sílová, ortopedka, PharmDr. Hana Machová, Pavla Šustková a další

prezentace Mateřského klubu Rybička

zveme sestry z Prahy a ze sborů Českého sdružení

i jejich známé, kolegyně...

v poledne zajištěno občerstvení

*doprava: metro C, směr Háje, stanice Budějovická,
pak autobusem 118, 121 nebo 205 na zastávku Na Rolích,
parkování možné na parkovišti v ulici Za Brumlovkou*

prosíme, nahlaste svou účast co nejdříve,

nejpozději do 18. 4. 2010 na adresu

psustkova@casd.cz nebo

České sdružení CASD, Peroutkova 57, 150 00 Praha 5

těšíme se na setkání s Vámi

CÍRKEV
ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

Česko-Slovenská unie

Londýnská 30
120 00 Praha 2
tel.: 241 471 939
fax: 244 471 863
e-mail: unie@casd.cz
IČO 00445193

Přečíst ve sborech v sobotu 17. dubna 2010 v rámci sobotní školy

Milé sestry a bratři,

v církevním kalendáři je 24. duben vyznačen jako Sobota Teologického semináře a oddělení výchovy. V tuto sobotu si chceme připomenout mimořádný význam vzdělání a výchovy v naší církvi.

Radujeme se, že církev má Teologický seminář, který připravuje naše kazatele a kazatelky, také pastorační, sociální a humanitární pracovníky i misijní dobrovolníky. Těšíme se také z toho, že máme Základní a mateřskou školu Eliáš, jejíž základní část se letos v létě přestěhuje do nově rekonstruovaného objektu školy. Tato škola také nabízí tzv. domácí vzdělávání, tedy možnost vzdělávat si své děti na prvním stupni ve spolupráci se školou (která dohlédne na vzdělávání a zajistí přezkoušení a výstupy) doma sami. To je úžasná možnost vést děti v křesťanském duchu a působit na ně podle biblických zásad.

V sobotu 24. dubna proběhne tedy sbírka pro Teologický seminář a oddělení výchovy. Sběrka je určena rovným dílem pro Fond sociálně slabých studentů na Teologickém semináři a pro práci oddělení výchovy. Budeme Vám vděční za každý – tedy skromný i větší dar.

Chceme Vám poděkovat za Vaše modlitby za celou oblast výchovy a konkrétně za to, že myslíte na naše školy, studenty i učitele. Děkujeme, za to, že na nás myslíte, i za dar, který v tuto sobotu přinesete.

Luděk Svrček, ředitel TS a vedoucí oddělení výchovy

Edvard Miškej, hospodář Č-S unie CASD

Informace pro pokladníky:

Sběrku zašlete na číslo účtu svého sdružení:

ČS: VS 681 + číslo sboru

MSS: VS 663 + číslo sboru

Dvě setkání s etikem

Prof. ThDr. Ing. Jakub S. Trojanem

NA TÉMA

KE KOŘENŮM

DEMOKRACIE

V ČECHÁCH

20. dubna

a

27. dubna

Spodní sál kavárny „Na Londýnské“

vždy od 19 hodin

Vstupné dobrovolné

Adresa: Londýnská 30, Praha – Vinohrady

Spojení: Metro C – I.P.Pavlova, Metro A – Nám. Míru

POŘÁDÁ SPOLEČENSKÉ CENTRUM LONDÝNSKÁ 30 • www.londynska30.cz

SBOR VINOHRADY - KONTAKTY:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU

STARŠÍ SBORU pro mládež

STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov

STARŠÍ SBORU pro střední generaci a seniory

KAZATEL SBORU VINOHRADY

J. Králová

Csaba Čák

V. Klouda

J. Králová

R. Jonczy

732 780 561

604 981 263

724 607 200

732 780 561

724 607 201

INFORMACE O ZPRAVODAJI:

Prosíme všechny, kteří mohou nebo chtějí čímkoliv do zpravodaje přispět, aby tak učinili.

Zasílací adresa pro uveřejnění příspěvků: vinohradsky.zpravodaj@email.cz

Uzávěrka zpravodaje: **STŘEDA**

Žádosti o zaslání zpravodaje elektronickou poštou zasílejte na uvedenou e-mailovou adresu

www.casd.cz/praha-vinohrady,vinohradsky.zpravodaj@email.cz